

Sosyal Harcamaların OECD Ülkelerindeki Belirleyicilerinin İncelenmesi

Semih ÇAĞAN¹

Özet

Ülkelerin yaşadıkları ekonomik krizler devamında devletin ekonomi içerisindeki rolünü gündeme getirmektedir. Yaşanan krizler çok boyutlu olarak ekonomiyi etkiler. Ancak temel gösterge olarak işsizlik, gelir dağılımı bozukluğu ve büyüme oranlarındaki düşüş dikkat çekmektedir. Bu ekonomik ve sosyal sorunların önlenmesi için maliye politikası aracı olan sosyal transfer harcamaları kullanılmaktadır. Sosyal transfer harcaması devletin dar gelirli ve savunmasız hanelere yaptığı ayni ve nakdi ödemelerden oluşmaktadır. Bu çalışmada amaç sosyal transfer harcamaları politikalarının belirleyicilerinin üzerinden etkin bir ekonomi politikası önerisi sunmaktır. Çalışma panel veri ekonometrisi yöntemi olarak kullanılmıştır. Çalışma 2007-2017 yılları arasında kapsamaktadır. İktisadi İşbirliği ve Gelişme Teşkilatı (OECD) üye ülkeleri analize dahil edilmiştir. Sosyal transfer harcamalarının GSYH içerisindeki payı, nüfus, işsizlik, büyüme, bağımlılık oranı ve eğitim seviyesi değişken olarak alınmıştır. Çalışmanın önemli özelliği literatürde boşluk olarak görülen makro değişkenlerin sosyal transfer harcamaları üzerine etkisinin incelenmesidir. Çalışma sonucunda eğitim seviyesindeki artış ve ekonomik büyümenin sosyal transfer harcamalarını azaltıcı etkisi ortaya çıkarken, bağımlılık oranı ve işsizlikteki artışın sosyal transfer harcamalarını artırıcı yönde etkisi ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sosyal transfer, OECD ülkeleri, Panel veri analizi, Tesadüfi etkiler modeli

Jel Codes: C23, E62, H55

Analysing the Determinants of Social Expenditures in OECD Countries

Abstract

Economic crises experienced by countries bring the role of the state in the economy to the agenda. Crises affect the economy in many dimensions. However, unemployment, income distribution disorder, and a decline in growth rates draw attention as the main indicators. Social transfer expenditures, which are fiscal policy instruments, are used to prevent these economic and social problems. Social transfer expenditure consists of in-kind and cash payments made by the state to low-income and vulnerable households. The aim of this study is to provide an effective economic policy proposal through the determinants of social transfer expenditure policies. The study uses panel data econometrics as a method. The study covers the period between 2007-2017. Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) member countries are included in the analysis. The share of social transfer expenditures in GDP, population, unemployment, growth, dependency ratio, and education level are taken as variables. The important feature of the study is to examine the effect of macro variables on social transfer expenditures, which is a gap in the literature. As a result of the study, while the increase in the level of education and economic growth have a decreasing effect on social transfer expenditures, the increase in the dependency ratio and unemployment have an increasing effect on social transfer expenditures.

Keywords: Social Transfer, OECD countries, Panel data analysis, Random effect model

Jel Codes: C23, E62, H55

ATIF ÖNERİSİ (APA): Çağan, S. (2023). Sosyal Harcamaların OECD Ülkelerindeki Belirleyicilerinin İncelenmesi. *İzmir İktisat Dergisi*. 38(4), 1123-1137. Doi: 10.24988/ije.1308288

¹ Arş. Gör., Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Menteşe/MUĞLA, EMAIL: semihcagan@mu.edu.tr, ORCID: 0000-0003-2294-8508

1. GİRİŞ

Dünya üzerinde gelişen ve özellikle gelişmekte olan ülkelerde ekonomik krizlerin etkisi ağırlıklı dar gelirli haneler üzerinde etkili olmaktadır. Krizler sonrası ortaya çıkan ekonomik bozulmanın etkisini kısa sürede azaltmak için, devletin ekonomiye müdahale etmesi görüşü literatürde son yıllarda önemli bir tartışma konusu olmaya başladı. Örneğin, 2008 krizinin sonrasında özellikle gelişmiş ülkelerde piyasaya devlet müdahalesi dünya kamuoyunda sosyal devlet mi geliyor sorusunu akla getirdi. Sonrasında 2019 yılının son döneminde başlayan ve tüm dünyayı etkileyen Covid-19 salgını ile sınırların kapanması, tedarik zincirinin bozulması, ulusal ekonomilerin öne çıkmasına zemin hazırladı. Pandemi ile ulusal ekonomilerde devletin ekonomik aktör olarak ağırlığı arttı. Bu durumların sonucu olarak küreselleşme kavramı yerini ulusal ekonomi ve devlet müdahalesi kavramının yükselişine bırakmaya başladı. Özellikle küreselleşmenin vaat ettiği refah artışları yerini gelir dağılımında bozulmaya, dar gelirli hanelerin refah kayıplarına bırakınca, ulusal ekonomiler ile ekonomik aktör olarak sosyal devletin gerekli olduğunu düşünenlerin sayısında artış yaşandı. İktisat literatüründe bu duruma açıklamaya çalışan çalışmaların sayısı arttı. Ancak çalışmalar, küreselleşmenin gelir dağılımı üzerinde olumlu veya olumsuz etkisi olup olmadığı üzerine görüş birliğine varamadı (Edward, 1997; Dreher ve Gaston, 2008; Bergh ve Nilsson, 2010; Asteriou vd., 2014; Dorn vd., 2018). Fakat bu etkinin olmadığını ifade eden literatürün başlıca kanıtı yıllar itibariyle ülkelerin Gini katsayıları oldu. Gelir dağılımının temel göstergelerinden biri olan Gini katsayısı Lorenz eğrisinin eğimi olarak ifade edilmektedir. Bu katsayının sıfıra yaklaşması bir ekonomide mutlak gelir eşitliğinin arttığını, bire yaklaşması ise mutlak gelir eşitsizliğinin arttığını gösterir. Yıllar içerisinde küreselleşme olgusunun gelir dağılımını düzeltici önemli bir etkisi olmadığı görüldü. Örneğin, OECD verilerine göre gelişmiş ekonomilerden Kanada'da 1980 yılında 0.29 olan Gini katsayısı, 2019 yılında 0.40 olarak ölçülmüştür. Bu durum Kanada ekonomisinde gelir dağılımının yıllar içerisinde bozulduğunu gösterir. Türkiye için ise örneğin 2011 yılında 0.40 olan Gini katsayısı 2021 yılında da 0.40 olarak ölçülmüştür. Kısacası gelir dağılımında bir düzelmeye görülmemiştir. Bu örnekler sosyal devletin geri dönüşü için önemli bir gösterge olarak görülebilir. Eldeki durum mevcut politikaların yerine, kamunun gelir dağılımını iyileştirici, geliri artıran sosyal transfer harcamalarını uygulayan alternatif iktisat politikalarına yönelmesini gündeme getirmiştir. Bu yönelim, maliye politikasını ve araç olarak da sosyal transferlerin seçilmesi durumunda ne olacağının incelenmesini gerekli kılmaktadır.

Sosyal transfer harcamaları, devletin gelir dağılımındaki bozulmayı azaltmak, dar gelirli hanelerin refahını artırmak için ve ayrıca eğitim, sağlık vb. temel hizmetlere erişebilmesine yönelik yaptığı aynı ve nakdi karşılıksız katkılardır. Sosyal transfer harcamaları belirli ölçüde ülkede fırsat eşitliği yaratılmasına katkıda bulunmayı amaçlayan kamu politikası araçlarıdır. Bu fırsat eşitliği beslenme, barınma, eğitim, ulaşım, haberleşme ve sağlık gibi alanları kapsamaktadır. Ayrıca sosyal transfer harcamalarının dar gelirli hanelerin gelir seviyesinde iyileşme yaratması sonucu ekonomide toplam talep artışına neden olur. Bu durum ekonomik büyüme katkı sağlayabilir. Sosyal transfer harcamaları 1990'lı yıllarından başından itibaren özellikle gelişmekte olan ülkelerde etkin bir maliye politikası aracı olarak kullanıldı. Bu kullanımın genişlemesi sosyal transfer harcamalarının kendi içerisinde farklılaşmasına neden oldu. Farklılaşma sonucu sosyal transfer harcamaları koşullu ve koşulsuz olarak ikiye ayrıldı. Ayrım yapılmasının nedeni transfer harcamalarının kullanım alanlarındaki verimliliği ve etkinliğidir.

Sosyal transfer harcamaların belirleyicileri üzerine yapılan bu çalışmanın önemi ve motivasyonu, günümüzde ortaya çıkan krizler karşısında iktisadi ve demografik değişkenlerin sosyal transferler harcamaları üzerine etkisinin incelenmesinin gerekli olduğu düşüncesidir. Bu etkinin ortaya konması iktisat politikalarının doğru bir şekilde tasarlanmasına yardımcı olabilecektir. Çalışma çok boyutlu bir bakış açısına sahip olan konunun yalnızca iktisadi yönünü ele almıştır. Demografik değişkenler iktisadi açıdan yorumlanmıştır.

Çalışmada panel veri ekonometrisi yöntem olarak kullanılmıştır. Değişken olarak sosyal transfer harcamalarının GSYH içerisindeki payı, nüfus, eğitim düzeyi, işsizlik, büyüme ve bağımlılık oranı alınmıştır. Çalışmanın ilk bölümünde literatürde sosyal transfer harcamaları üzerine yapılan çalışmalardan bahsedilmiştir. Sonrasında çalışmanın veri seti ve ilgili ekonometrik yöntem açıklanarak uygulama sonuçları ifade edilmiştir. Son bölümde ise iktisat politikaları önerilerini içeren sonuç kısmı yer almaktadır.

2. LİTERATÜR

Sosyal transfer harcamaları toplumdaki dar gelirli haneleri ve savunmasız kesimleri kapsar. Temel amacı bu kesimlerin beslenme, barınma, sağlık ve eğitim gibi temel ihtiyaçlara erişimini sağlamaktır. Gelir dağılımındaki bozulmaların önüne geçmek için sosyal transfer harcamaları bir nevi destekleyici görev görmektedir. Bu destekleme hanelere nakdi ve aynı şekilde sağlanabilir. Sosyal transfer harcamalarının iktisat literatüründe özellikle büyüme, yoksulluk ve gelir dağılımı üzerine etkileri incelenmiştir. Etkili bir politika aracı olarak sosyal transferler harcamaları büyüme ve kalkınma üzerinde olumlu etkiler yaratır (Samson, 2009: 122). Bu olumlu etkilerin başında sağlık ve eğitim hizmetlerine dar gelirli hanelerin erişimini kolaylaştırması gelmektedir. Eğitim ve sağlık hizmetlerine erişim, ülkedeki beşeri sermayenin gelişimini sağlar ve böylece büyümeyi destekler (Das Tushar, 2006: 337). Transfer harcamalarına ilişkin temel teorik arka plan Pigou (1947) tarafından oluşturulmuştur. Pigou (1947) sosyal transfer harcamalarının bir gelir aktarım aracı olduğunu ifade etmiştir. Teorik olarak kamu harcamaları içerisinde transferler, dar gelirli hanelerin sosyal refahına doğrudan ve dolaylı olarak etki etmektedir. Haneler sosyal transfer harcamalarından yalnızca gelir elde etmekte kalmaz aynı zamanda bu gelir ile tüketim ve tasarruf kararı verir (Aktaş ve Dokuzoğlu, 2021: 121-122). Transfer harcamalarının etkinliğinin ölçümü için önemli olan nokta hanelerin tüketim ve tasarruf davranışlarıdır. Çünkü iktisadi büyümenin temeli tasarruflardan elde edilen kaynakların yatırıma dönüşmesidir. Bu açıdan sosyal transfer harcamalarının iktisat teorisi arka planında hanelerin tüketim ve tasarruf tercihleri yer almaktadır. Bu tercihler üzerinde yapılan çalışmalardan Fisher'in (1930) Zamanlararası Tüketim Tercihi, Keynes'in (1936) Mutlak Gelir Hipotezi, Modigliani ve Brumberg'in (1954) Hayat Devresi Hipotezi, Friedman'ın (1957) Sürekli Gelir Hipotezi ve 1970'lerde ortaya çıkan rasyonel beklentilere dayanan Robert Hall'un (1978) Rassal Yürüyüş Hipotezi sosyal transfer harcamalarının teorik arka planını oluşturur.

Başarılı bir iktisat politikası için ekonomik birimlerin zamanlararası kararların etkisi incelenmesi oldukça önemlidir. Çünkü uygulanan sosyal transfer harcaması politikasının etkisi tüketim ve tasarruf tercihlerine göre doğrudan ekonomin büyümesine etki etmektedir. Ancak bu maliye politikası aracının büyüme üzerine etkisinin büyüklüğü dar gelirli hanelerin tüketim ve tasarruf davranışına bağlıdır.

Sosyal transferler harcamalarının ekonomik büyümeyi olumlu yönde etkilediğine yönelik çalışmalar yapılmıştır. Örneğin Mideros vd. (2015) tarafından Kamboçya ekonomisine dair yapılan çalışmada sosyal transfer harcamalarının ekonomik büyümeye olumlu etkisi olduğu sonucu ortaya çıkmıştır. Benzer sonuçlara sahip çalışmalar literatürde bulunmaktadır (Alesine ve Rodrik, 1994; Keane ve Prasad, 2002). İktisat literatüründe yapılan çalışmalarda sosyal transfer harcamalarının ekonomik büyümenin yanı sıra gelir dağılımı üzerine etkisi de incelenmiştir. Buna göre sosyal transfer harcamalarının gelir dağılımını azaltıcı yönde bir etkisi olduğu sonucu bir kısım çalışmada ortaya çıkmıştır (Cantillon vd., 1997; Atkinson, 2000; Bradbury ve Jantti, 2001; Beblo ve Knaus, 2001; ve Oxley vd., 2001).

Maliye politikası aracı olan sosyal transfer harcamaları, koşullu ve koşulsuz transfer harcamalarından oluşur. Koşullu transfer harcamaları ekonomik birimlere belirli koşullara bağlı olarak verilmektedir. Bu harcamalar, dar gelirli hanelerin belirli şartları sağlması karşılığında ağırlıklı olarak sağlık ve eğitim hizmetleri için kullanılmaktadır. Örneğin, çocukların okul öncesi

ve ilköğretimde okula devam etmesi koşulu ile annelere nakit transfer desteği sağlanmaktadır. Transfer harcamasında, okul öncesinden yükseköğretime kadar geçen sürede çocuğa devlet desteği verilirken, belli bir yaşa kadar da devlet tarafından çocuğa ücretsiz sağlık hizmeti verilmektedir. Akresh vd. (2013) Burkina Faso üzerine yaptıkları çalışmada koşullu transfer harcamalarının okula kayıt olma oranının düşük olduğu bölgelerde koşulsuz transfer harcamalarına göre daha başarılı olduğu sonucuna varmışlardır. Koşullu transfer harcamalarının eğitim hizmetlerine erişimi kolaylaştırdığına dair benzer çalışmalar yapılmıştır (Baird vd., 2011; De Brauw ve Hoddinot, 2011). Kusumawati (2019) yaptığı çalışmada Endonezya ekonomisinde sosyal transfer harcamalarının, sağlık hizmetlerine erişimde dar gelirli ailelere olumlu etki yaptığı sonucunu bulmuştur. Sosyal transfer harcamalarının dar gelirli ailelerin sağlık hizmetlerine erişimini kolaylaştırdığına dair benzer sonuçlar bulan çalışmalar literatürde vardır (Fiszbein ve Schady, 2009; Ranganathan ve Legarde, 2012). Eğitim ve sağlık hizmetlerinin yanında temel besinlere ulaşım için dar gelirli hanelere koşullu sosyal transfer harcamaları kapsamında nakit desteği sağlanmaktadır. Nakit desteği belli bir gelir seviyesi altında olma koşulu ile hanelere verilmektedir. Tüm bu katkılar ile dar gelirli hanelerin bütçesine destek sağlanmaktadır. Sonuç olarak koşullu transfer harcamalarının ekonomik etkileri oluşmaktadır. Literatürde ekonomik etkiler üzerine birçok çalışma yapılmıştır (Gertler, 2004; Schultz, 2004; Attanasio vd., 2005; Behrman ve Hoddinot, 2005; de Janvry ve Sadoulet, 2006; Barham ve Maluccio, 2009; Attanasio vd., 2015; Bonilla vd. 2017). Yapılan çalışmaların sonuçlarında koşullu transfer harcamaları ile sağlanan desteklerin gelir artırıcı etki yarattığı görülmüştür. Ancak koşula bağlı transfer harcamaların temel amacı, gelir sağlayıp bu gelirin tasarruf edilmesi değil bu gelirle temel ihtiyaçların karşılanmasıdır. Bu durum hem ekonomide talep artışı sağlarken hem de eğitim koşulu ile verilen destekler ülke içerisinde nitelikli insan gücü yetiştirilmesine katkı sağlar (Attanasio vd., 2015: 36). Ayrıca ekonomide etkinlik sağlama açısından, koşula bağlı sosyal transfer harcamalarının gelirin yeniden dağıtımı ile beraber etkinlik yarattığını gösteren çalışmalar vardır (Atkinson: 1983; Gelbach ve Pritchett, 2002; Alesina ve Angeletos, 2005).

İkinci olarak ifade edilen koşulsuz transfer ödemeleri belirli bir şarta bağlı olmaksızın verilen aynı ve nakdi desteklerden oluşur. Bu harcamalar engelli bireyleri, dul ve yetimleri ve açlık sınırının altında yaşayan bireyleri kapsar. Özellikle gelişmekte olan ülkelerde yoksulluğun azaltılması için kullanılan bir maliye politikası aracıdır. Literatürde yapılan birtakım çalışmalarda koşulsuz transfer harcamalarının gelir artırıcı ve yoksulluğu azaltıcı yönde etkisi olduğu sonucu bulunmuştur (Baird, De Hoop ve Özler 2013; Blattman, Fiala ve Martinez, 2014; Haushofer ve Shapiro, 2016). Son olarak, devletin hem koşullu hem de koşulsuz transfer harcamalarını bir arada kullandığı durumlarda vardır. Örneğin, Baird vd. (2011) Malawi üzerine yaptıkları çalışmada koşullu ve koşulsuz transfer harcamalarının genç kızların eğitimleri üzerinde olumlu etkisi olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Çalışma sonuçlarında genç kızların sosyal transfer destekleri ile yükseköğretime erişim sağlayabildiği ve işgücü niteliklerini artırdıkları görülmüştür. Ayrıca her iki sosyal transfer harcamasının kullanıldığı durumlarda yoksulluğun azaltıldığına dair kanıtlar sunan çalışmalar vardır (Barrientos, 2013; Browne, 2015).

Literatürde sosyal transfer harcamaların gelir eşitsizliği, yoksulluk ve büyüme üzerine ilişkisi ağırlıklı olarak incelenmiştir. Bu çalışmada ise literatüre katkı olarak modelde yer alan makro değişkenlerin sayısı artırılarak ve demografik değişkenler de eklenerek sosyal transfer harcamaların etkisi daha geniş kapsamlı incelenmektedir. Ayrıca uygulanan ekonometrik yöntem çalışmanın farklı bir boyutunu oluşturmaktadır. Bu iki neden ile çalışmanın literatürde boşluğu dolduracağı düşünülmektedir.

3. VERİ SETİ, YÖNTEM VE BULGULAR

Çalışmada sosyal transfer harcamaları ile belirleyicileri arasındaki ilişkiyi incelemek için Ekonomik Kalkınma ve İşbirliği Örgütü (OECD) ülkelerinin¹ 1997-2017 dönemindeki yıllık verileri kullanılmıştır. İlgili dönemin alınmasında sosyal transfer harcama verisinde 2017 yılı sonrasında, yıl ve ülke bazında veri eksikliği görülmesi etkili olmuştur. Veriler OECD veri tabanından elde edilmiştir. Değişkenlerin seçilmesinde literatürde yapılan çalışmalar etkili olmuştur. Bu çalışmaların bazılarında demografik değişkenler (eğitim düzeyi, bağımlılık oranı vb.) ile sosyal transfer harcamaları ilişkisi incelenmiştir (Laanan vd., 2010; Caminada vd., 2011; Sabates-Wheeler vd., 2014). Bir kısım çalışmada ise işsizlik, büyüme oranı gibi makro değişkenler ile sosyal transferler harcamaları arasındaki ilişki incelenmiştir (Barrientos, 2012; Busemeyer ve Neimanns, 2017). Bu çalışmada ise makro ve demografik değişkenler modelde birlikte yer almıştır. Modelde eğitim değişkeni GSYH içerisinde ilköğretim harcaması oranını gösterirken, bağımlılık oranı 65 yaş ve üzeri bireylerin 15-64 yaş arasındaki bireylere oranı şeklinde ifade edilir. Nüfus değişkeni ülkelerin nüfus miktarının doğal logaritması alınarak bulunmuştur.

$$sosyal_transfer_{it} = \beta_0 + \beta_1 işsizlik_{it} + \beta_2 nüfus_{it} + \beta_3 büyüme_{it} + \beta_4 eğitim_{it} + \beta_5 bağımlılık_{it} + u_{it}$$

Tablo 1: Çalışmada Kullanılan Değişkenler

Değişken Adı	Kısaltma
Sosyal Transfer Harcamaları/GSYH	Sosyal_transfer
İşsizlik Oranı (%)	İşsizlik
Nüfus (doğal logaritma)	Nüfus
Büyüme Oranı (%)	Büyüme
İlköğretim Oranı (%)	Eğitim
Bağımlılık Oranı (%)	Bağımlılık

OECD ülke grubu kullanılarak oluşturulan modelde yöntem olarak panel veri analizi kullanılmıştır. Panel veri analizi birden çok ülkenin analizine imkân sağladığı ve hem kesit hem de zaman boyutunu barındırdığı için tercih edilmiştir. Panel veri analizinde N tane birim ve her birime karşılık olarak T sayıda zamanı gösteren gözlem bulunmaktadır. Analizde hem zaman hem de birim etki dikkate alınır. Birim etki birimlere göre değişme gösteren ancak zamana göre değişmeyen durumu ifade eder. Zaman etkisi ise zamana göre değişen ancak birime göre değişmeyen etkiyi ifade eder (Yerdelen Tatoğlu, 2020: 5). Panel analizin zaman serisi ve kesit veri analizine göre avantajları bulunmaktadır. Örneğin panel veri analizi bireysel heterojenliği kontrol eder, daha çok veri sağlar. Ayrıca değişkenler arasında daha az doğrusallık içerirken, yüksek serbestlik derecesi sunar. Bu açılarından panel veri analizi basitçe saptanamayan etkileri daha iyi tanımlayabilir ve ölçülebilir. Tüm bunların sonucu olarak panel veri analizi kesit veri ve zaman serisine göre daha karmaşık modeller oluşturup test etmemizi sağlar (Baltagi, 2005:4-7).

Panel veri analizinde zaman boyutunun 20 yıl ve altında olması durumunda zaman etki yerine modelde birim etki ağırlık kazanır. Analizde havuzlanmış en küçük kareler yöntemi, sabit ve tesadüfi etkiler modeli olmak üzere üç yöntem kullanılmaktadır. Havuzlanmış en küçük kareler yönteminde

¹ İzlanda, Kolombiya, Kosta Rika, Şili ve Yeni Zelanda veri eksikliğinden dolayı modele dahil edilmemiştir.

birim ve zaman etki yer almaz. Sabit ve tesadüfi etkiler modelinde birim ve zaman etkisi vardır. Aralarındaki temel fark, tesadüfi etkiler modelinde açıklayıcı değişkenler ile birim etki arasında ilişki yokken, sabit etkiler modelinde bu ilişkinin olmasına izin verilmesidir (Yerdelen Tatoğlu, 2020: 79). Ayrıca çalışmada kullanılan verilerinde $N>T$ olduğu ve zaman boyutunun 20 dönemin altında olmasından dolayı birim kök analizi yapılmasına gerek görülmemiştir. Literatürde panel veri analizinde Wooldridge (2010) ve Baltagi (2005) yayımladıkları kitaplarda $N>T$ olması durumunda mikro panellerde birim kök yapılmayabileceğini ifade etmişlerdir (Baltagi, 2005: 237-238; Wooldridge, 2010: 196).

Çalışmada en doğru modeli seçmek için çeşitli ön testler yapılmıştır. Yapılan testler R ve Stata17 paket programı kullanılarak yapılmıştır. Bu testlerde panel veri analizinde birim ve zaman etkilerin geçerliliği Olabilirlik Oranı (LR) testi ile sınanmıştır. Test en çok olabilirlik tahmincisini kullanarak ki-kare dağılımına uymaktadır. Çoklu doğrusal bağlantı için VIF testi uygulanmıştır. Hausman (1978) testi ile sabit etkiler ve tesadüfi etkiler arasında seçim yapılması sağlanmıştır. Hausman testinde bağımsız değişkenler ile birim ve zaman etki belirleyicileri arasında korelasyon olmaması durumunda tesadüfi etkiler, tersi durumda ise sabit etkiler modeli tercih edilmektedir. Ayrıca modelde dirençli Hausman testi de kullanılmıştır. Her iki Hausman testinde ki-kare dağılımına uyar. Modelin normal dağılımını test etmek için D'Agostino, Belanger ve D'Agostino (1990) testi kullanılmıştır. Bu test ki-kare dağılımına uymaktadır. Otokorelasyon için Bhargava, Franzini ve Narendranathan (1982) tarafından önerilen Durbin Watson test istatistiği ile Baltagi-Wu'nun (1999) Yerel En İyi Değişmez (LBI) testi kullanılmıştır. Test sonuçları 2'den küçük olması halinde modelde otokorelasyon olduğu ifade edilebilir. Modelde değişen varyans olup olmadığı Levene (1960) çalışması ile başlayan Brown ve Forsythe'nin (1974) varolan çalışmayı geliştirdiği test ile analiz edilmiştir. Bu testte analiz sonuçları F tablo değeri ile karşılaştırılır. Pesaran (2004) ve Friedman (1937) testleri ile birimlerarası korelasyon test edilmiştir. Her iki testte ki-kare dağılımına uyar. Çalışmamızda kullandığımız modelde tanımlama hatasının olmadığını doğruluğu için DeBenedictis ve Giles Reset (1998) testi kullanılmıştır. DeBenedictis ve Giles testi L ve S testinden oluşur. Hem L hem S testi F dağılımına sahiptir.

Tablo 2: Panel Veri Analizi Temel Varsayım Testleri

Çoklu Doğrusal Bağlantı Testi	Değişkenler					
	İşsizlik Oranı (%)	Nüfus (doğal logaritma)	Büyüme Oranı (%)	İlköğretim Oranı (%)	Bağımlılık Oranı (%)	İşsizlik Oranı (%)
VIF	1.09	1.10	1.10	1.15	1.21	1.09
Birim ve Zaman Etki Testi						
Birim Etki			Zaman Etki			
1234.5 (0.00)			1.32 (0.13)			
Model Varsayım Testleri						
Hausman	Dirençli Hausman	Normal Dağılım	Değişen Varyans	Birimlerarası Korelasyon	Otokorelasyon	

7.86 (0,16)	3,43 (0,53)	$\mu = 3.62$ (0.16)	$W0 = 9.08$ (0,00)	Pesaran	6.23 (0.00)	Durbin Watson	0.39
		$\mu = 1.06$ (0.59)	$W50 = 5.42$ (0.00)	Friedman	56.12 (0.00)	Baltagi-Wu LBI	0.60
			$W10 = 8.74$ (0.00)				
Model Tanımlama Testi							
ResetL1	ResetL2	ResetL3	ResetS1	ResetS2	ResetS3		
2.27 (0.16)	1.64 (0.16)	1.76 (0.11)	0.22 (0.80)	0.42 (0.79)	0.63 (0.70)		

Not: Parantez içindeki rakamlar olasılık değerlerini göstermektedir.

Tablo 2'deki sonuçlara göre modeldeki değişkenler arasında çoklu doğrusal bağlantı yoktur. Modelde birim etki varken zaman etkisi görülmemektedir. Model doğru bir şekilde tanımlanmıştır. Tesadüfi etkiler modeli tercih edilmesi Hausman testlerinin sonucuna göre ortaya çıkmıştır. Model normal dağılıma sahiptir. Son olarak modelde değişen varyans, otokorelasyon ve birimlerarası korelasyon vardır. Bu üç test sonucu panel veri analizinde test sonuçlarının etkinliğini bozmaktadır. Bu üç sorunun çözümü için panel veri analizinde dirençli tahminciler kullanılmaktadır. Çalışmada temel varsayım testleri sonucuna göre model dirençli tahmincilerden Driscoll ve Kraay (1998) standart hatalar tahmincisi ile tesadüfi etkiler modeline göre tahmin edilmiştir.

Tablo 3: Model Tahmin Sonuçları

	Sabit	İşsizlik	Nüfus	Büyüme	Eğitim	Bağımlılık
Katsayı	12.58***	0.26***	0.49	-0.19***	-0.06***	0.26***
t-istatistiği	6.49	12.55	0.97	-10.08	-2.74	9.55
Olasılık	0.00	0.00	0.34	0.00	0.01	0.00
Model Bilgi İstatistikleri						
Ülke sayısı	Gözlem Sayısı	Wald ki-lare	R ²			
33	601	4563.62 (0.00)	0.43			

Not: ***,**, * sırasıyla 0.01, 0.05 ve 0.10 düzeylerinde anlamlılığı gösterir.

Modelin tahmin sonuçlarına göre sosyal transfer harcamalarının belirleyicisi olarak işsizlik oranı, büyüme oranı, bağımlılık oranı ve ilköğretim oranı istatistiki olarak anlamlıdır. Nüfus değişkeni istatistiki olarak anlamsız olarak bulunmuştur. Modelde yer alan değişkenlerden büyüme oranı ve ilköğretim oranındaki 1 puanlık artış sosyal transfer harcama oranında sırasıyla 0.19 ve 0.06 puanlık azalışa neden olmaktadır. Buna karşılık işsizlik oranı ve bağımlılık oranındaki 1 puanlık artış sosyal transfer harcama oranında 0.26 puanlık bir artışa neden olmuştur.

4. SONUÇ

Günümüz ekonomi politikaları yaşanan ekonomik krizler ve küresel ölçekteki pandemi nedeniyle değişim göstermiştir. Bu değişimin odağında devletin toplumun dar gelirli ve savunmasız bireylerine yaptığı nakdi ve aynı destekler gelmektedir. Sosyal transfer harcamaları olarak ifade edilen bu destekler belirli koşula bağlı olarak verilebileceği gibi koşulsuz olarak ta ihtiyaç sahiplerine verilebilmektedir. 1980'lerde başlayan dışa açılma ve 1990'larda kavramlaştırılan küreselleşme olgusu ile dünya genelinde gelir dağılımında görece iyileşme sağlanıp sağlanmadığı literatürde tartışmalı bir konudur. Bu tartışma, yaşanan krizler (2008 ve Covid-19) ile gelir dağılımındaki bozulma ve dünyada ekonomilerin büyümesinde yavaşlama ile etkisini artırmıştır. Sonuç olarak hem gelir dağılımını iyileştirmek hem de dolaylı olarak ekonomik büyümeyi desteklemek için devlet sosyal transfer harcamalarını yeniden ekonomi politikası aracı olarak kullanmaya başlaması düşüncesi yaygınlaşmıştır. Tüm bu nedenlerle sosyal transferler harcamalarının ekonomi politikaları yönünden incelenmesi gerekliliği ortaya çıkmıştır. Çünkü özellikle gelişmekte olan ülkelerde eksik istihdam düzeyinde uygulanan maliye politikaları ekonomide büyüme yaratmaktadır. Keynes'in (1936) ortaya koyduğu teorik yaklaşımda eksik istihdam dengesindeki ülkede genişletici bir maliye politikası tam istihdam düzeyine gelinceye kadar ekonomide yüksek enflasyon yaratmadan ekonomik büyüme sağlar. Sosyal transfer harcamaları da bir maliye politikası aracıdır. Transfer harcamalarının bir diğer iktisadi yönünde mikro teorik boyutta ise bireylerin zamanlararası arası tüketim tercihleri bugünkü talep ve tasarruf miktarlarını etkileyerek toplam talebi ve yatırımları belirler (Fisher, 1930; Keynes, 1936; Modigliani ve Brumberg, 1954; Friedman, 1957; Hall, 1978). Bu durum sonucu ülkenin büyümesinde artış yaşanmasına neden olabilmektedir. Hem makro hem de mikro ekonomi teorisinde sosyal transferler politika aracı olarak maliye politikasının içinde etkin olduğu literatürde yerini almıştır.

Bu çalışmada sosyal transfer harcamalarını belirleyen makro ekonomik ve demografik değişkenlerin etkinliği incelenmiştir. Çalışmada OECD ülkeleri alınmış ve 1997-2017 arası dönem analize dahil edilmiştir. Yöntem olarak panel veri ekonometrisi kullanılmıştır. Elde edilen bulgulara göre büyüme oranı, bağımlılık oranı, işsizlik oranı ve eğitim oranının, sosyal transfer harcamaları üstünde istatistiki olarak anlamlı bir etkisi olduğu görülmüştür. Nüfus değişimlerinin ise analiz sonuçlarında istatistiki olarak anlamlı bir etkisi olmadığı görülmüştür. Büyüme ve eğitim oranındaki artışların sosyal transfer harcamalarını azaltıcı yönde etkisi varken, işsizlik ve bağımlılık oranındaki artışların sosyal transferler harcamalarını artırıcı yönde etkisi olmuştur. Analiz sonuçları eğitim politikalarının iyi kurgulanması durumunda temel seviyede eğitim alan bireylerin sayısındaki artışın sosyal transferler harcamalarını azalttığını göstermektedir. Diğer bir durum ise ekonomik büyümenin devlet tarafından ortaya konan ekonomi politikasında hedef değişken olarak belirlenmesi durumunda sosyal transfer harcamaları azalmaktadır. Bu iki durum şu sonucu ortaya çıkarmaktadır. Devletin nitelikli bir eğitim politikası ve ekonomik büyümeyi hedef olarak seçmesi bütçedeki sosyal transfer harcamasını azaltıcı yönde etki yapmaktadır. Eğer devlet bu harcamaları azaltmak istiyorsa bu iki alanda etkin politikalar üretmelidir. Tam tersine ülkede büyüme oranının azalması veya negatif büyüme görülmesi durumunda devletin sosyal transfer harcamalarını artırarak dar gelirli hanhalklarının refah kaybını telafi etmesi gerekir. Aynı zamanda devlet sosyal transfer harcamalarını azaltmak için işsizlikle mücadele etmelidir. İşsizlikle mücadele bağımlılık oranında da azaltıcı etki yaratabilir. Ancak işsizliğin arttığı bir ekonomide ise, devletin sosyal transfer harcamalarını artırması refah kaybını telafi edecek bir etki yaratacaktır. Eğer devlet sosyal transfer harcamalarını azaltmak isterse, bu durumda ekonomi politikalarını bütüncül bir politika (hedef olarak işsizlik, gelir dağılımı adaleti ve nitelikli eğitim politikaları seçtiği bir durum) uygulaması sosyal transfer harcamalarının bütçedeki payını azaltıcı yönde etki yaratabilir. Sonuç olarak özellikle gelişmekte olan ülkelerde düşük tasarruf oranına sahip olması nedeniyle devletin sosyal transfer harcamalar yoluyla toplumun dar gelirli kesimleri için hem sosyal hem de iktisadi yönden faydalı

olduğu ifade edilebilir. Bu fayda dolaylı olarak dar gelirli grupların elde ettikleri gelir ile toplam talebi artırması sonucu büyüme üzerine de olumlu etkiler yapar. Burada dikkat edilmesi gereken konu transfer harcamalarının maliyeti ile sağladığı sosyal fayda arasındaki etkileşimdir. Eğer sosyal fayda maliyetten büyükse o zaman politikanın etkin ve rasyonel olduğu ifade edilebilir. Bu durumun incelenmesi içinde transfer harcamalarının oranı ve bütçe açıklarına etkisi incelenmelidir. Bu çalışmada devletin sosyal transfer harcamalarını bir politika aracı olarak kullandığı durumu inceler. Ancak çalışmada ortaya çıkan analiz sonuçları üretilecek politikalar için yalnızca sosyal transferler harcamalarının ekonomik yönünü ele almaktadır. Bu açıdan literatüre temel katkı makro ekonomik ve demografik değişkenlerle güncel ekonometrik teknik kullanılarak değişkenlerin analiz edilmesidir. Çalışmada sosyal transfer harcamalarının politik, hukuki ve sosyolojik alanlara etkisi ihmal edilmiştir. Bir sonraki çalışmada sosyal transfer harcamaların, politik, hukuki ve sosyolojik etkileri bağlamında sonuçları analiz edilip genişletilebilir.

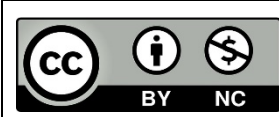
KAYNAKÇA

- Alesina, A. ve Angeletos, G. M. (2005). Fairness and Redistribution, *American Economic Review*, 95(4), 960-980.
- Alesina, A. ve Rodrik, D. (1994). Distributive Politics And Economic Growth. *The Quarterly Journal of Economics*, 109(2), 465-490.
- Akresh, R., Damien, W. ve Harounan, K. (2013). Cash Transfer and Child Schooling: Evidence from a Randomized Evaluation of The Role of Conditionality. World Bank Policy Research Working Paper. No: 6340.
- Aktaş, E. E. ve Dokuzoğlu, S. (2021). Sosyal Transfer Harcamaları-Gelir Eşitsizliği İlişkisi: Karşılaştırmalı Panel Nedensellik İlişkisi. *Erciyes Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 59, 119-140.
- Asteriou, D., Dimelis, S. ve Moudatsou, A. (2014). Globalization and Income Inequality: A Panel Data Econometric Approach for The EU27 Countries. *Economic Modelling*, 36, 592-599.
- Atkinson, A. (1983). *Social Justice and Public Policy*. Cambridge, Massachusetts: The MIT Press.
- Atkinson, A. (2000). A European Social Agenda: Poverty Benchmarking and Social Transfers. Euromod Working Paper. No. EM 3/00.
- Attanasio, O. P, Oppedisano, V. ve Vera-Hernandez, M. (2015). Should Cash Transfers Be Conditional? Conditionality, Preventive Care, and Health Outcomes. *American Economic Journal: Applied Economics*, 7(2), 35-52.
- Baltagi, B. H. (2005). *Econometric Analysis of Panel Data*. 3rd Edition. John Wiley ve Sons Inc., New York.
- Baltagi, B. H. ve Wu, P. X. (1999). Unequally Spaced Panel Data Regressions with AR(1) Disturbances. *Econometric Theory*, 15, 814-823.
- Baird, S., McIntosh, C. ve Özler, B. (2011). Cash or Condition? Evidence from A Cash Transfer Experiment. *Quarterly Journal of Economics*, 126(4), 1709-1753.
- Baird, S., Hoop D. J. ve Özler, B. (2013). Income Shocks And Adolescent Mental Health. *Journal of Human Resources*, 48 (2), 370-403.
- Barham, T. ve Maluccio, J. A. (2009). Eradicating Diseases: The Effect of Co Transfers on Vaccination Coverage in Rural Nicaragua. *Journal of Health Economics*, 28(3), 611-621.
- Barrientos, A. (2012). Social Transfers and Growth: What Do We Know? What Do We Need to Find Out? *World Development*, 40(1), 11-20.
- Barrientos, A. (2013). *Social Assistance in Developing Countries*. Cambridge University Press: New York.
- Beblo, M. ve Knaus, T. (2001). Measuring Income Inequality in Euroland. *The Review of Income and Wealth*, 47, 301-320.
- Behrman, J. R. ve Hoddinott, J. (2005). Programme Evaluation with Unobserved Heterogeneity and Selective Implementation: The Mexican PROGRESA Impact on Child Nutrition. *Oxford Bulletin of Economics and Statistics*, 67(4), 547-569.
- Berg, A. ve Nilsson, T. (2010). Do Liberalization and Globalization Increase Income Inequality? *European Journal of Political Economy*, 26, 488-505.

- Bhargava, A., Franzni, L. ve Narendranathan, W. (1982). Serial Correlation and Fixed Effect Models. *The Review of Economic Studies*, 49, 533-549.
- Blattman, C., Nathan, F. ve Martinez, S. (2014). Generating Skilled Employment In Developing Countries: Experimental Evidence From Uganda. *Quarterly Journal of Economics*, 129(2), 697-752.
- Bradbury, B. ve Jantti, M. (2001). Child Poverty Across Twenty-Five Countries. In: Bradbury, B., Jenkins, S. Micklewright, J. (eds): *The Dynamics of Child Poverty in Industrialised Countries*. Cambridge University Press, 62-91.
- Brown, M. B. ve Forsythe, A. B. (1974). The Small Sample Behavior of Some Statistics Which Test the Equality of Several Means. *Technometrics*, 16, 129-132.
- Browne, E. (2015). *Social Protection: Topic Guide*. GSDRC, University of Birmingham.
- Bonilla, J., Zarzur, R.C, Handa, S., Nowlin, C., Peterman, A., Ring, H. ve Seidenfeld, D. (2017). Cash for Women's Empowerment? A Mixed-Methods Evaluation of the Government of Zambia's Child Grant Program. *World Development*, 95, 55-72.
- Busemeyer, M.R. ve Neimanns, E. (2017). Conflictive Preferences Towards Social Investments And Transfers In Mature Welfare States: The Cases Of Unemployment Benefits And Childcare Provision. *Journal of European Social Policy*, 27(3), 229-246.
- Caminada, K., Goudswaard, K. ve Koster, F. (2011). Social Income Transfers And Poverty: A Cross-Country Analysis For OECD Countries. *International Journal of Social Welfare*, 21(2), 115-126.
- Cantillon, B., Marx, I. ve Van den Bosch, K. (1997). *The Challenge of Poverty and Social Exclusion*. OECD(eds.). Towards 2000: The New Social Policy Agenda. Paris. OECD.
- D'Agostino, R. B., Belanger, A. ve D'Agostino R. B. (1990). Suggestion for Using Powerful and Informative Test of Normality. *The American Statistician*, 44(4), 316-321.
- Das Tushar, K. (2006). Mamatha Gandhi National Rural Employment Guarantee Act (MGNREGA) as Social Safety Net: Analysis of Public Works in Odisha, India. *Review of Economic Perspectives*, 16(4), 337-360.
- DeBenedictis, L. F. Ve Giles, D. E. A. (1998). Diagnostics Testing in Econometrics: Variable Addition, RESET and Fourier Approximations. Ullah, A., Giles, D. E. A. (eds). *Handbook of Applied Economic Statistics*. Marcel Dekker, New York, 383-417.
- de Brauw, A., Hoddinot, J. (2011). Must Conditional Cash Transfer Programs be Conditioned to be Effective? The Impact of Conditioning Transfers on School Enrollment in Mexico. *Journal of Development Economics*, 96(2): 359-370.
- de Janvry, A. ve Sadoulet, E. (2006). Making Conditional Cash Transfer Programs More Efficient: Designing for Maximum Effect of the Conditionality. *World Bank Economic Review*, 20(1), 1-29.
- Dreher, A. ve Gaston, N. (2008). Has Globalization Increased Inequality? *Review of International Economics*, 16(3), 516-536.
- Driscoll, J. C. ve Kraay, A. C. (1998). Consistent Covariance Matrix Estimation with Spatially Dependent Panel Data. *Review of Economics and Statistics*, 80, 549-560.
- Dorn, F., Fuest, C. ve Potrafke, N. (2018). *Globalization and Income Inequality Revisited*. CESifo Working Paper. No. 6859.
- Edward, S. (1997). Trade Policy, Growth and Income Distribution. *The American Economic Review*, 87(2), 205-210.

- Fisher, I. (1930). *The Theory of Interest*. New York: Macmillian.
- Fiszbein, A. ve Schady, N. (2009). *Conditional Cash Transfers Reducing Present and Future Poverty*. The World Bank Policy Research Report. Washington DC.
- Friedman, M. (1937). The Uses of Ranks to Avoid the Assumption of Normality Implicit in the Analysis of Variance. *Journal of the American Statistical Association*, 32, 675-701.
- Friedman, M. (1957). *A Theory of Consumption Function*. New Jersey: Princeton Press.
- Gelbach, J. B. ve Pritchett, L. (2002). Is More for The Poor Less for The Poor? The Politics of Means-Tested Targeting. *The B. E. Journal of Economic Analysis and Policy*, 2(1).
- Gertier, P. (2004). Do Conditional Cash Transfers Improve Child Health? Evidence from PROGRESA's Control Randomized Experiment. *American Economic Review*, 94(2), 336-341.
- Hall, R. E. (1978). Stochastic Implications of The Life Cycle-Permanent Income Hypothesis: Theory and Evidence. *The Journal of Political Economy*, 86(6), 971-978.
- Haushofer, J. ve Shapiro, J. (2017). Erratum to The Short-Term Impact of Unconditional Cash Transfers to the Poor: Experimental Evidence from Kenya. *The Quarterly Journal of Economics*, 132(4), 2057-2060.
- Hausman, J. A. (1978). Specification Test in Econometrics. *Econometrica*, 46(6), 1251-1271.
- Keane, M. P ve Prasad, E.S. (2002). Inequality, Transfers, and Growth: New Evidence from the Economic Transition in Poland. *The Review of Economics and Statistics*, 84(2), 324-341.
- Keynes, J. M. (1936). *The General Theory of Employment, Interest and Money*. London: McMillian Press.
- Kusumawati, A. S. (2019). The Effectiveness of Targeting Social Transfer Programs in Indonesia. *The Indonesian Journal of Development Planning*, 3(3), 282-297.
- Laanan, F. S., Starobin, S. S ve Eggleston, L. E. (2010). Adjustment of Community College Students at A Four-Year University: Role And Relevance Of Transfer Student Capital For Student Retention. *Journal of College Student Retention: Research, Theory ve Praticice*, 12(2), 175-209.
- Levene, H. (1960). Robust Tests for Equality of Variances. Olkin, I., Ghurye, G., Hoeffding, W., Madow, W. G., Mann, H. B. (eds). *Contributions to Probability and Statistics*: Stanford, California: Stanford University Press, 278-292.
- Mideros, A., Franziska, G. ve Mohnen, P. (2015). Estimation of Rates of Return on Social Protection: Ex Ante Microsimulation of Social Transfers in Cambodia. *Journal of Development Effectiveness*, 8(1), 67-86.
- Modigliani, F. ve Brumberg, R. H. (1954). Utility Analysis and The Consumption Function: An Interpretation of Cross-Section Data. In: Kurihara, K. K. (eds). *Post-Keynesian Economics*, Rutgers University Press, New Brunswick, 388-436.
- Sabates-Wheeler, R., Hurrell, A. ve Devereux, S. (2014). *Targeting Social Transfer Programmes*. WIDER Working Paper. 2014/040.
- Samson, M. (2009). The Impact of Social Transfers on Growth, Development, Poverty and Inequality in Developing Countries. In: Townsen, P. (ed.). *Building Decent Societies*. Palgrave Macmillan, London, 122-150.
- Schultz, T. P. (2004). School Subsidies for The Poor: Evaluating The Mexican Progresa Poverty Program. *Journal of Development Economics*, 74 (1), 199-250.

- Oxley, H., Dang, T., Forster, M. ve Pellizari, M. (2001). Income Inequalities and Poverty among Children and Households with Children in Selected OECD Countries. In:Vleminckx, K. and Smeeding, T. (eds): Child Well-Being, Child Poverty and Child Policy in Modern Nations: What Do We Know. Bristol: Policy Press, 371–405.
- Pesaran, M. H. (2004). General Diagnostic Test for Cross Section Dependence in Panels. University of Cambridge, Faculty of Economics. Cambridge Working Paper in Economics No. 0435.
- Pigou, A. C. (1947). A Study in Public Finance. London, England: MacMillan & Co.
- Ranganathan, M. ve Lagarde, M. (2012). Promoting Healty Behaviours and Improving Health Outcomes in Low and Middle Income Countries: A Review of The Impact of Conditional Cash Transfer Programmes. *Preventive Medicine*, 55, 95-105.
- Wooldridge, J. M. (2010). Econometric Analysis of Cross Section and Panel Data. The MIT Press: London, England.
- Yerdelen Tatoğlu, F. (2020). Panel Veri Ekonometrisi. Genişletilmiş 5. Baskı. Beta Basım Yayım, İstanbul.

© Submitted for possible open access publication under the terms and conditions of the Creative Commons Attribution (CC BY NC) license.
(<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>).

EXTENDED ABSTRACT

Analysing the Determinants of Social Expenditures in OECD Countries

1. Introduction

The impact of economic crises in developing(?) and developing countries around the world is especially effective on low-income families. After the 2008 crisis, state intervention in the market, especially in developed countries, brought to mind the question of whether the social state is coming to the forefront of world public opinion. Afterwards, the Covid-19 epidemic, which started in the last period of 2019 and affected the whole world, the closure of the borders, and the deterioration of the supply chain paved the way for national economies to come to the fore. This situation caused the concept of globalization to be questioned. Especially when the welfare increases promised by globalization were replaced by the deterioration in income distribution and the welfare losses of narrow incomes, the number of supporters of the necessity of national economies and the social state increased. The number of academics against this situation has increased in the economic literature. However, studies could not reach a consensus on whether globalization has an effect on income distribution (Edward, 1997; Dreher and Gaston, 2008; Bergh and Nilsson, 2010; Asteriou et al., 2014; Dorn et al., 2018).

Social transfer expenditures are used to reduce the deterioration in the income distribution of the state, increase the welfare of low-income households, and provide education, health, etc. It is the non-refundable contributions in cash and in kind that enable them to access basic services. The importance and motivation of this study on the determinants of social transfer expenditures stem from the thought that it is necessary to examine the effects of economic and demographic variables on social transfers in the face of emerging crises.

2. Data Set and Method

In the study, annual data from the Organization for Economic Cooperation and Development (OECD) countries for the period 1997-2017 were used to examine the relationship between social transfer expenditures and their determinants. The lack of data on a year by year and country by country basis after 2017 in the social transfer expenditure data was effective in determining the relevant period. The data were obtained from the OECD database. Studies in the literature were effective in the selection of the variables. In some of these studies, the relationship between demographic variables (education level, dependency ratio, etc.) and social transfer expenditures was examined (Laanan et al., 2010; Caminada et al., 2011; Sabates-Wheeler et al., 2014). In some studies, the relationship between macro variables such as unemployment, growth rate, and social transfer expenditures has been examined (Barrientos, 2012; Busemeyer and Neimanns, 2017). In this study, macro and demographic variables were included in the model together.

In the study, according to the results of the basic assumption tests, the model was estimated according to the random effects model with the standard errors estimator of Driscoll and Kraay (1998), one of the resistant estimators.

3. Empirical Findings

According to the estimation results of the model, the unemployment rate, growth rate, dependency rate, and primary education rate are statistically significant as determinants of social transfer expenditures. The population variable was found to be statistically insignificant. One point increase in the growth rate and primary education rate, which are among the variables in the model, causes a 0.19 and 0.06 point decrease in the social transfer expenditure rate, respectively. On the other hand, a 1 point increase in the unemployment rate and dependency rate caused a 0.26 point increase in the social transfer expenditure rate.

4. Discussion and Conclusion

The results of the analysis show that the increase in the number of individuals receiving basic education reduces social transfer expenditures if education policies are well-designed. Another situation is that if economic growth is determined as the target variable in the economic policy put forward by the government, social transfer expenditures decrease. These two situations lead to the following result: The government's choice of a qualified education policy and economic growth as targets has a decreasing effect on the social transfer expenditure in the budget.

However, the results of the analysis in the study only deal with the economic aspect of social transfer expenditures for the policies to be produced. In this respect, the main contribution to the literature is the analysis of macroeconomic and demographic variables and using current econometric techniques. In the study, the effect of social transfer expenditures on political, legal, and sociological fields has been neglected. In the next study, the results of social transfer expenditures in the context of political, legal, and sociological effects can be analyzed and expanded.